Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Titel: Falkenskiolds Klage over sin Forliis ved Struensees Fald. Under Melodie· Saa skal dog Glasset løbe etc. [indbundet sm.m. 2.8.16]]

Citation: ”Falkenskiolds Klage over sin Forliis ved Struensees Fald. Under Melodie· Saa skal dog Glasset løbe etc. [indbundet sm.m. 2.8.16]]”, i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 8*, ?, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_008-shoot-workid2_008_017/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 8

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

Læs Public Domain-erklæringen

17,
46-132

Falkenskiolds

Klage

over

sin Forlis

ved

Strnensees Fald.

Under Melodie:

Saa skal dog Glasset løbe ꝛc.

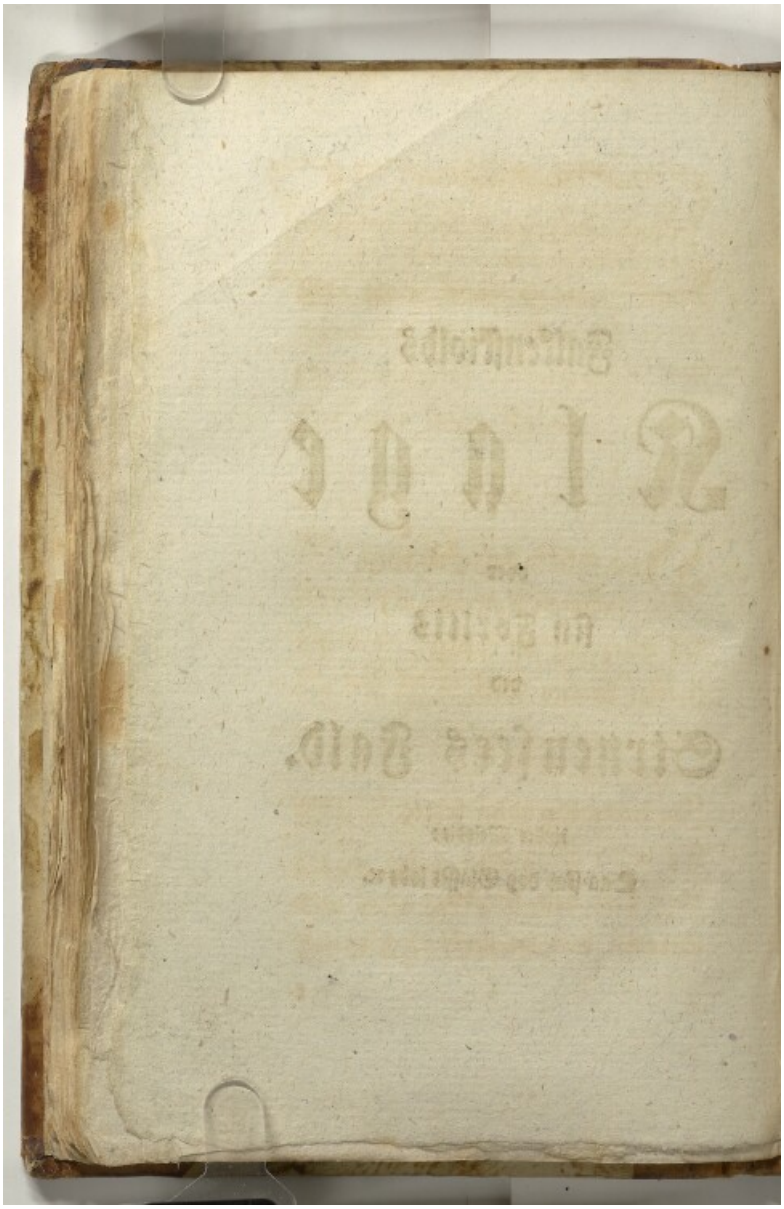

1.

Hvad Skiold skal jeg nu bruge,
Jeg arme Falkenskiold?
Nu Sorg mig vil opsluge
I mine Lænkers Vold.

2.

Jeg troede Strudsen bedre;
Jeg tænkte aldrig det,
Man skulde ham fornedre,
Behandle ham saa slet?

3.

3.

Han var jo Rigets Herre,
Han var jo Kongens Ven,
Og Dronningens — desværre!
Men nu en fangen Svend.

4.

Nei! havde han kuns lydet
Det Raad, som jeg ham gav,
Og ei saa hastig skrydet
Og roest saa tit deraf.

5.

Men langsom Graven gravde
Og saa betroet sig til;
Saa havde han ei lavet
For os sligt Jammerspil.

6.

Jeg veed hvad han mig lofte
Da jeg ham Troeskab soer,
Og hvor han sig beraabte
Paa Koningindens Ord.

7.

Jeg glemte el at smede
Og giøre Alting klar;
Jeg pustede af Hede
Og Dagens Byrde bar.

8.

Jeg skulde commanderet
Mit Regiment med Klygt,
De skulde have sværet
Og Strudsens Throne bygt.

9.

Jeg skulde have været
Den første i hans Raad,
Og Caprioler skiæret,
Og farvet alt med Blod.

10.

Thi bugne eller briste
Det Heele maatte da,
Og ingen skulde vriste
Broer Struens Kronen fra.

11.

Hans Broder skulde skulpet
De Danske Narrers Bug,
Og Gabel skulde hiulpet
Med tusind Prygl og Hug.

12.

12.

Og Brandt opbrænde skulde
Hvad der stod os imod,
Og mine Folk var hulde
At sable ned for Fod.

13.

Og Kongen havde bundet
Sig selv, og Dronningen
Har aldrig os misundet
At Kongen var vor Ven.

14.

Men Fanden komme efter
Den Falskhed mod vort Laug,
Som brugte sine Kræfter
Til vores Spot og Grav.

15.

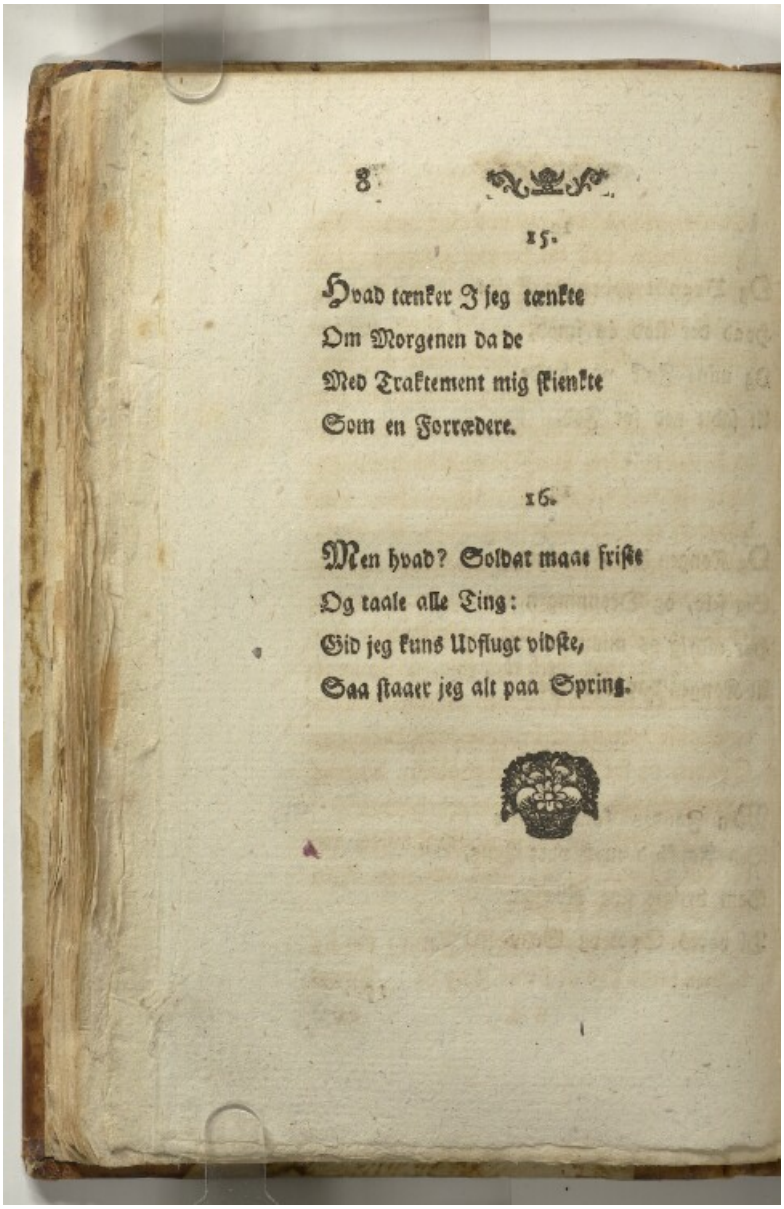

15.

Hvad tænker I jeg tænkte
Om Morgenen da de
Med Traktement mig skienkte
Som en Forrædere.

16.

Men hvad? Soldat maae friste
Og taale alle Ting:
Gid jeg kuns Udflugt vidste,
Saa staaer jeg alt paa Spring.